

Spøkesseshistorie

Jeg føler meg trist og jeg hører mystiske lyder, fordi jeg må gå forbi det skumle huset i byen. Jeg hører skumle dører knirke, jeg føler at noen følger etter meg. Jeg snur meg rundt men jeg ser bare busker. Jeg løper hjem det forteste jeg kan. Neste dag må jeg gå ved det skumle huset igjen, jeg har ikke lyst til det. Gutten har skjønt det, han er ikke redd mere fordi han skjønte at det var bestefaren som han elsket veldig veldig veldig mye. Det var en gang en gutt som gikk på skolen. Når han skulle hjem var det bare en vei hjem, å gå forbi det skumle huset. Han gikk men han føste at noen stirret på han. Han føste seg skummel og rasende. Han løpte videre hjem, han ble besvint av et monster så våknet

*han. Han var hjemme snipp snapp snute eventyret
er ute ☺*

Avt Elisabeth